

בש"פ 8415/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8415/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (השופטת ע' הוד) בעבשה"ת 40263-10-23
מיום 29.10.2023

בשם המבקש: עו"ד נאיף גאנם

החלטה

לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת ע' הוד) בעבשה"ת 40263-10-23 מיום 29.10.2023 אשר דחתה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בנצרת (השופטת מ' זועבי) בבש"פ 3455-10-23 מיום 15.10.2023 בה התקבלה בקשת המשיבה להארכת תנאי השחרור שהוטלו על המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המבקש נעצר ביום 29.9.2023 עקב חשד שתקף באלימות את בן דודו המתגורר בסמיכות למקום מגוריו, והטיח כלפיו איומים. עוד טרם הוגש נגדו כתב אישום שוחרר המבקש לחלופת מעצר בית בתנאים מגבילים במרוחק ממקום מגוריו (עמ"י 2809-10-23). לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, התקיים דיון בבקשת המשיבה להארכת תנאי השחרור שנקבעו לו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום

עמוד 1

15.10.2023 נעתר בית משפט השלום לבקשה, לצד פתיחת "חלונות" התאווררות יומיים. בתוך כך נדחתה טענת המבקש כי יש לבטל את התנאים המגבילים ולהסתפק בשמירת מרחק מצומצם בלבד מהמתלונן.

בית המשפט עמד בהחלטתו על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס המיוחס למבקש, עליהן גם לא חלק בא-כוחו; על קיומה של עילת מעצר; ועל המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. תוארה התמונה הכוללת, ממנה עולה כי המסוכנות הנשקפת מן המבקש אינה נקודתית והיא אף מתגברת נוכח עבירת האימים ברף חומרה גבוה שנלוותה לעבירת האלימות. זאת מבלי להתעלם מגילו הצעיר ומהעובדה שהוא נעדר עבר פלילי. כן צוין כי התנהגות המבקש, אשר לא התייצב לחקירה, ולאחר מכן בזמן החקירה ביקש להרחיק עצמו מהמעשים, מצביעה גם כן על מסוכנותו. כן נדחתה טענת בא-כוח המבקש כי יש בחלופה שהציע, במקום מגוריו, כדי לאיין במידה סבירה את המסוכנות הנשקפת מהמבקש.

ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה בהחלטה מיום 29.10.2023 כאשר נקבע כי החלטת בית משפט השלום איזנה כדבעי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין.

מכאן לבקשה שלפני בה נטען כי שגו בתי משפט קמא בבחירת השיקולים שבחנו, שכן היה עליהם לקחת בחשבון שמדובר בבקשה להארכת תנאי שחרור של נאשם ששוחרר לחלופת מעצר קודם לכן; כי החלטת בית משפט השלום עומדת בסתירה לקביעות קודמות שניתנו בהליכי המעצר בעניינו; כי לא היה מקום לזקוף לחובתו את אי לקיחת האחריות על מעשיו בחקירה, תוך פגיעה בחזקת החפות; ועוד. לגבי כמעט כל אחת מהסוגיות אותן פירט המבקש, נטען כי מדובר בסוגיה משפטית עקרונית המחייבת הכרעה.

דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערר ב"גלגול שלישי" לבית משפט זה תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו למשל לאחרונה: בש"פ 8392/23 ששון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.11.2023); בש"פ 6887/23 שאהין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.9.2023)). חרף ניסיונו של המבקש לתאר כל "טעות" לה טען בהחלטת בית משפט השלום כמעוררת סוגיה עקרונית ורחבת היקף, הבקשה נטועה בדלת אמותיו של עניינו הפרטני. גם לא מתקיימות כל נסיבות חריגות המצדיקות התערבות. כפי שציין בית המשפט המחוזי, בית משפט השלום שקל את כל השיקולים הרלוונטיים לעניין, בעמדו בין היתר על המסוכנות הלא מועטה הנשקפת מהמבקש. גם לא נפל כל פגם בכך שכחלק מהתמונה הכוללת בבחינת מסוכנותו נלקחה בחשבון העובדה שהמבקש הרחיק עצמו בחקירותיו ממעשיו, חרף הראיות הברורות נגדו (והשוו: בש"פ 7302/14 חשאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.11.2014)).

הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשפ"ד (28.11.2023).

שׁוֹפֵט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©